

Artikelarkiv Arvesølv 2016

Mekaniker Oluf Pedersen

af Birte Neerup

Oluf Pedersens farfar var urmager i Munkebo. Han hed Niels Pedersen og havde værksted, urmagerbutik og privatbeboelse i det hus, der senere blev til Tatol Fjordvej 64. Oluf Pedersens far Peder Oluf Pedersen byggede hus og smedeværksted på Fjordvej 82 i 1912. Han købte jorden til ejendommen af Møkærgård, som lå, hvor senere SMC byggede, nemlig på Fjordvej 114.

Peder Oluf Pedersens ejendom var på det tidspunkt sidste hus på højre side af Fjordvej mod Dræby. Ud over at drive værkstedet solgte P.O. Pedersen radioer, symaskiner, cykler mm. Han arbejdede også som smed og lavede en vejrhane af

Alejern fremstillet af til venstre Oluf Pedersen og til højre smed Daniel Rasmussen, Nørregade

jern til tårnet på Munkebo Kirke. Den er se nere erstatet af en forgyldt vejrhane.

På fotografier fra den tid kan man se en del plove foran værkstedet sammen med andre landbrugsredskaber. Munkebo-Dræby var et landbosamfund, men Munkebo var også et fisker-

leje med mange ål i Kertinge Nor. P.O. Pedersen producerede ålejern i massevis – faktisk til hele landet. Han havde indrykket annoncer i *Fiskeritidende*, og det gav pote. Hans kone var også fra Munkebo, og hans svigermor var en af de fiskerkoner, som solgte fisk på torvet i Odense.

I begyndelsen af 20'erne etableredes benzin- og petroleumssalg med produkter fra D.D.P.A. (Det Danske Petroleums Aktieselskab). Petroleum var en vigtig del af dagens dagligdag og husholdning. Senere, da der opstod behov for dieselolie og traktorbenzin, etableredes standere for disse produkter. Undervejs blev produktnavnet ændret til Dansk Esso- eller bare Esso. Benzintanken, som helt fra start havde været et vigtigt omdrejningspunkt, blev nedlagt omkring 1976-77. Fra starten var placeringen af tanken - mellem Kerteminde og Odense - baseret på den gennemgående trafik på amtsvejen, der forløb ad den nuværende Fjordvej. Navnlig weekendtrafikken var vigtig. Med omlægningen af amtsvejen langs med fjorden 1962-63 forsvandt grundlaget for et rentabelt benzinsalg.

Oluf E. Pedersen blev født på Fjordvej 82 i 1917. Han havde en storesøster, som var født i 1910. Oluf gik i skole på Fjordvej nr. 6 hos lærer Rasmussen sammen med bl.a. Martin Eriksen (fisker i Strandgyden), Peder Madsen (slagter på Fjordvej) og Daniel Rasmussen (smed i Nørregade).

Oluf forblev hjemme, hjalp til i værkstedet, fulgte i faderens spor, og i 1947 overtog han forretningen samt beboelsen. Han blev gift med Tove i 1946. Hun kom fra Vardeegnen i Vestjylland, og via et højskoleophold på Kerteminde Husflidshøjskole under krigen lærte hun Oluf at kende. Hun måtte imidlertid vende tilbage til fødegården for at passe husholdningen, da hendes mor blev syg.

Oluf Pedersen på motorcykel foran værkstedet i 1950

Efter morens død kom hun blivende tilbage til Munkebo. De flyttede efter giftermålet ind i huset Fjordvej 82, hvor de i en kort periode delte bolig med forældre/svigerforældre. Tove blev en vigtig halvpart i foreta-

gendet. Hun passede hus, børn, have, butik og salg af brændstof. Dengang var kontantbetaling langt fra en selvfølge. Hun var den udfarende part, der slog i bordet: *"Nu skulle der altså skrives regninger ud"*. Gæstfriheden fejlede aldrig noget, og der var altid tid til en passiar og en kop kaffe.

Oluf Pedersen fortsatte op gennem 50'erne med at fremstille ålejern, navnlig om vinteren, men som tiderne ændrede sig, blev det i stedet knallerter, motorcykler og biler, han arbejdede med.

I 1962 rev Oluf Pedersen det gamle værksted ned og byggede et nyt efter et koncept fra Esso. Det var et standardbyggeri, som kaldtes en servicestation. I 1978 blev værkstedet udvidet til det dobbelte. Indtil 1962 havde der været cykel- og bilværksted, men efter '62 var der KUN bilværksted. Egon Hansen kaldet "Egon Cykelsmed" havde værksted og salg af cykler i Syvstjernen. Han overtog reservedele og cykelværktøj.

I 1947 var familien blevet forøget med sønnen Peder, og i 1950 kom datteren Jette til verden.

Oluf Pedersen var i sine unge dage medlem af Munkebo-Dræby Idrætsforening, og i mange år kasserer. Han spillede fodbold sammen med blandt andre et par Lillesø-brødre samt Verner Svensson og Egon Larsen, Syvstjernen. Han var også en del af byens spillemandsdrag. Oluf spillede trompet og Hans Marius Edvardsen spillede violin. De spillede til, hvad der bød sig.

Børge Johansen og Oluf Pedersen med en stor ål fanget i Kertinge Nor

Oluf Pedersen havde et borgerligt ombud som brandfoged. Han blev vel et naturligt valg, idet han altid var på adressen – og dermed kunne tilkaldes dag og nat. Det ligger hen i det uvisse, hvornår

han startede

på dette ombud – men han stoppede først, da han nåede pensionsalderen. Alarmeringen foregik fra Falck i Kerteminde, og Oluf Pedersen var med til den årlige nytårsparole på stationen. I starten har antallet af alarmeringer været en overkommelig opgave, men i forbindelse med Lindøvværftets etablering, kunne det godt være en belastning med de mange afbrudte arbejdsforløb. Da værftet fik eget brandslukningsberedskab, normaliserede ombuddet sig. Dog var der samtidig vokset en hel by op omkring det gamle samfund, så opgaverne havde stadig et vist omfang.

Oluf Pedersen var også meget engageret i hjemmevernet – især gjorde han tjeneste i luftmeldekorpsen. De sad i tårnet på Munkebo Bakke til at begynde med, og under øvelser observerede og identificerede man fly, men senere blev

Oluf Pedersens hus med det nye værksted ca. 1970

de flyttet til tårnet på Rosengårdens mark mellem Kystalleen og landevejen til Odense. Under den kolde krig i 50'erne og 60'erne havde alle hjemmevern et luftmeldekorps.

Munkebo Jagtforening var Oluf livslangt medlem af. I skiftende perioder påtog han sig opgaven som formand eller kasserer. Han var meget optaget af jagt. Hvis han en tidlig morgen i jagtsæsonen så ænder ude i noret, skete det ikke sjældent,

at værkstedet åbnede lidt senere. Men var der meget arbejde på værkstedet, så fortsatte han også gerne til kl. 22.

I vinterkulden i 50'erne kunne han finde på at tage motoren fra en motorcykel med ind på bordet i det varme køkken. Tempoet var anderledes dengang - arbejde og fritid gled mere ind over hinanden. Tilværelsen var ikke så presset og stresset som i dag.

Ernst Nielsen havde tank og mekanikerværksted på Fjordvej 86. Ernst og Oluf kørte parløb i stedet for at konkurrere. I fritiden delte de deres fælles passion for jagt og lerdueskydning, som de dyrkede på højt plan.

Ernst Nielsens tank og mekanikerværksted ved siden af Oluf Pedersens værksted på Fjordvej ca. 1960

En dag i 1966 kom Jens Brorson forbi værkstedet og spurgte Oluf, om han havde travlt. Oluf Pedersen havde meget travlt, og han spurgte derfor Jens, om han kunne hjælpe ham en 14 dages tid. Jens skulle

om et par uger en tur til England for at lære noget om biler, men han kom aldrig til England. Han fortsatte som svend hos Oluf Pedersen. I 1987 bortforpagtede Oluf, da han blev 70, sit værksted til Jens Brorson..

Oluf Pedersen døde i januar 2002. Tove opsagde kontrakten med Jens Brorson, og ejendommen blev solgt til boligselskabet BSB. Tove Pedersen flyttede op på Fregatten på Lindøalleen. Hun døde i 2007 efter et kort ophold på Lindhøj.

Teksten er skrevet efter samtaler med sønnen Peder Dejgaard Pedersen.